

prima instanță: L. Ouș

instanța de apel: D. Manole, N. Traciuc și E. Fistican

Î N C H E I E R E

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii: Oleg Sternioală și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Alexandru Borodatîi,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru
Borodatîi împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Vistarcom” Societate cu
Răspundere Limitată cu privire la anularea acordului suplimentar, încasarea
salariului, penalității și compensarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2013, prin care
a fost respinsă cererea de apel declarată de Alexandru Borodatîi cu menținerea
hotărârii Judecătoriei Ciocana municipiul Chișinău din 07 februarie 2013,

c o n s t a t ă :

La 28 martie 2012, Alexandru Borodatîi a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Vistarcom” Societate cu
Răspundere Limitată cu privire la anularea acordului suplimentar, încasarea
salariului, penalității și compensarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 28 noiembrie 2008, a
încheiat cu Întreprinderea cu Capital Străin „Vistarcom” Societate cu Răspundere
Limitată contractul individual de muncă nr. 24/08/08, potrivit căruia Alexandru
Borodatîi a fost angajat în funcția de șef de tură în cadrul serviciului pază
subdiviziunea Orhei.

Salariul de funcție i-a fost stabilit în mărime de 4764 lei lunar.

Menționează reclamantul că a început activitatea de muncă la pîrît la 25
octombrie 2008, fiind, de fapt, încheiat un contract individual de muncă în formă
verbală.

Pe parcursul a 3 săptămîni pînă la perfectarea în scris a contractului cu
pîrîtul, Alexandru Borodatîi și-a îndeplinit obligațiile de serviciu.

Prin neîncheierea în scris a contractului începînd cu ziua admitterii reale la
muncă, pîrîtului i-a fost cauzat prejudiciu material în mărime de 5347,35 lei, sumă

ce constituie salariul neachitat pentru perioada 25 octombrie 2008 – 27 noiembrie 2008.

Consideră că angajatorul urmează să-i achite suma de 6523,77 lei cu titlu de penalitate în mărime de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere pentru perioada 28 noiembrie 2008 – 01 aprilie 2012.

De asemenea, indică, Alexandru Borodatîi, că prin reducerea ilegală a salariului, angajatorul i-a cauzat un prejudiciu material în mărime de 15321,13 lei, inclusiv 14881 lei pentru perioada 01 februarie 2009 – 31 decembrie 2010 și 440,13 lei pentru 20 zile ale lunii ianuarie 2011.

Astfel, menționează reclamantul că angajatorul necesită să-i achite și penalitatea în mărime de 0,1 % în sumă de 11969,68 lei pentru reținerea salariului.

Mai indică, Alexandru Borodatîi, că în perioada decembrie 2008 – noiembrie 2010 a lucrat conform graficului de muncă întocmit de pîrît, durata zile de muncă fiind de 17 ore pe zi, iar ulterior – de 14 ore.

Consideră reclamantul că pentru 4694 de ore lucrate peste program, pîrîtul trebuie să-i achite 104103,09 lei, precum și suma de 92033,07 lei ca penalitate de întârziere pentru orele neachitate lucrate peste program.

Prin încălcările admise de pîrît, lui Alexandru Borodatîi i-a fost cauzat prejudiciu moral în mărime de 50 mii lei.

Încercarea soluționării litigiului pe cale amiabilă nu s-a soldat cu niciun rezultat pozitiv.

Solicită, reclamantul, încasarea salariului pentru perioada 25 octombrie 2008 – 27 noiembrie 2008 în mărime de 5347,35 lei și penalitatea în sumă de 6523,77 lei; anularea acordului suplimentar din 01 februarie 2009 la contractul individual de muncă din 28 noiembrie 2008; încasarea datoriei salariale în sumă de 15321,13 și a penalității de 11969,68 lei; încasarea salariului pentru munca suplimentară în mărime de 104103,09 lei și penalitatea de 92033,07 lei; compensarea cheltuielilor de judecată.

La ședința din 07 februarie 2013, reclamantul, în susținerile verbale, a solicitat încasarea salariului pentru perioada 25 octombrie 2008 – 27 noiembrie 2008 în mărime de 5347,35 lei și penalitatea în sumă de 7807,13 lei; anularea acordului suplimentar din 01 februarie 2009 la contractul individual de muncă din 28 noiembrie 2008; încasarea datoriei salariale în sumă de 15321,13 și a penalității de 15646,74 lei; încasarea salariului pentru munca suplimentară în mărime de 104103,09 lei și penalitatea de 117017,81 lei; compensarea prejudiciului moral în mărime de 50000 lei (f.d. 160).

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana municipiul Chișinău din 07 februarie 2013, acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă și neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2013, a fost respinsă cererea de apel declarată de Alexandru Borodatîi cu menținerea hotărârii Judecătoriei Ciocana municipiul Chișinău din 07 februarie 2013.

La 20 ianuarie 2014, Alexandru Borodatîi a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 al.(1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 01 noiembrie 2013, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 17 septembrie 2013 (f.d. 210).

Potrivit copiei plicului anexat la materialele pricinii, recurentul a primit copia deciziei instanței de apel la 20 noiembrie 2013.

Astfel, recursul declarat la 20 ianuarie 2014 se consideră depus în termen.

Recurentul, Alexandru Borodati, în motivarea recursului a indicat că, instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate au încălcat normele de drept procedural și material, nu au constatat și elucidat circumstanțele care au importanță pentru examinarea justă a pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 05 februarie 2014 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Întreprinderii cu Capital Străin „Vistarcom” Societate cu Răspundere Limitată cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 07 martie 2014, partea a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului declarat, cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Alexandru Borodatîi, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alexandru Borodatîi, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Alexandru Borodatîi se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tatiana Vieru